

Weekend 15 en 16 juli - Thema: Toekomst zaaien

Jesaja 55,10-11   Matteüs 13, 1-23

Overweging

Met name boeren herkennen maar al te goed de parabel over de zaaier die Jezus vandaag vertelt. Het gaat over hun dagelijks leven. Iedere boer en iedereen die een moestuin heeft weet dat je moet zorgen voor een vruchtbare bodem om goede vruchten te krijgen. Vruchtbare aarde is van levensbelang. In het evangelie van vandaag is het zaad een metafoor voor het woord van God en zijn wij zelf de vruchtbare aarde. De verschillende plaatsen waarop het zaad terecht komt staat symbool voor de verschillende reacties die Gods Woord bij mensen teweegbrengt. Het zaad dat in goede aarde terecht komt – dat is bij diegenen die Gods Woord horen én begrijpen – brengt goede vruchten voort. Dat is wat Jezus aan zijn leerlingen wil meegeven. Jezus' woorden vinden naadloos aansluiting bij de gelijkenis van de profeet Jesaja. In Jesaja 55 vergelijkt God zijn Woord met het neerdalen van regen en sneeuw. Regen en sneeuw kunnen niet anders dan neerdalen; ze kunnen niet ophouden met vallen. Ze geven zich onvoorwaardelijk. Dat is wat God ook met zijn Woord wil doen: een onvoorwaardelijk geschenk zijn dat leven voorbrengt. Als Gods woord als zaad in ons wortel schiet, gebeuren er grootse, onverwachte dingen. Dan ontstaat een nieuwe wereld waar we naar verlangen. Een wereld van respect voor iedere mens, rechtvaardig en barmhartig. En zoals God zich onvoorwaardelijk blijft geven zo zit er ook iets onvoorwaardelijks in het pad dat de zaaier bewandelt: hij blijft geven, ondanks het feit dat niet al het gestrooide zaad vruchten voortbrengt. De zaaier blijft zaaien. Hij houdt niet op met zaaien wanneer het tegenvalt. Zowel Jesaja als Matteüs nodigen hun toehoorders uit om in de voetsporen van de zaaier te treden en in Gods naam onvoorwaardelijk te blijven geven. Het Rijk van God zal gestalte krijgen wanneer mensen niet ophouden te zaaien totdat deze zaden vrucht dragen. Degene die de verhalen over God doorverteld, die mensen oproept tot verdraagzaamheid en gastvrijheid, die mensen met een volle ijskast uitdaagt om er wat van te delen.... die merkt soms onverschilligheid en vaak ook onbegrip. Maar de zaaier strooit rustig verder want hij weet dat er naast de onvruchtbare plekken ook stukken grond zijn waar het zaad opschiet en honderdvoudig vrucht draagt. Dat is de boodschap van vandaag: laat je niet ontmoedigen. Ga door met goeddoen en barmhartig zijn.

Een verhaal

Een zaaier ging uit om te zaaien. Fluitend liep hij over zijn akker. Zijn vrouw stond bij het huis, aan de rand van de akker naar hem te kijken. Haar gezicht werd donker toen ze zag hoe hij bezig was. Ze stond te gebaren aan de rand van de akker en riep: 'Je moet beter opletten, kijk nou toch hoeveel zaad je naast de akker gooit en op de verkeerde plaatsen'. Na een tijd kwam de boer naar haar toe. 'Kom, geloof me', zei hij 'het komt goed'. Maanden gingen voorbij. Het graan stond prachtig te wuiven in de wind. 'We gaan oogsten', zei de man en pakte de sikkels en gingen het land op. De vrouw kon haar ogen niet geloven: overal stond er graan. Op de akker stond graan. Maar ook op de weg stond graan en op de rotsige bodem stond graan. En tussen het onkruid stond graan. Sterker nog, er was bijna geen onkruid meer te zien, het graan had het aan de kant gedrukt. 'Dat kan niet', riep de vrouw. 'Al die halmen, midden op de weg en dwars door de rotsen heen. 'Lachend begonnen ze te oogsten en ze bonden grote schoven bij elkaar'. Van de graankorrels maakten ze samen meel. En van het meel bakten ze brood. Het was meer dan andere jaren. 'We hebben veel te veel', zei de vrouw. Laten we het gaan uitdelen. Er was genoeg voor iedereen. Het hele dorp at ervan. En wij ook. Wij eten er vandaag nóg van.